

[Jørgen Junior]

erne. Det er noget, man gør i ufrige, socialistiske Østlande og mange steder i verden; det er noget, vi burde komme væk fra her i Danmark. Vi burde klart og utvetydigt, hurtigt og effektivt se realiteterne i øjnene.

Da vi under alle omstændigheder får disse velsignede reklamer i løbet af få år, skal vi så ikke prøve at påvirke udviklingen en lille smule ved selv at deltage, ved selv at sørge for at åbne vejen for f.eks. at få vedtaget et forslag som forslaget fra venstre eller forslaget fra CD, således at man principielt holdt op med hele den uacceptable og urimelige og ufolkelige argumentationsform, som socialdemokratiet har bakket op nu i flere år? Socialdemokratiet burde se at indrette sig efter, hvad socialdemokratiets vælgere på dette område ønsker.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Janne Normann, er sygemeldt, skal jeg kort begrunde den radikale gruppes stilling til de foreliggende forslag: venstres beslutningsforslag, CDs beslutningsforslag og SFs lovforslag.

Må jeg først sammenfattende sige om de tre forslag, at vel er det udmærket, at vi fortsat diskuterer den måde, vi skal ordne vores radio- og fjernsynsvirksomhed på, men jeg synes ikke, det blot er en undskyldning, jeg synes, det er noget reelt, at vi, før vi træffer en ny beslutning, bør afvente, hvad der måtte komme ud af den mediekommission, som statsministeren har nedsat, og som man allerede er begyndt at udpege medlemmer til. Jeg går ud fra som en hel selvfølge, at ministeren vil sørge for, at kulturudvalget får tilsendt kommissoriet for denne mediekommission, at vi bliver holdt orienteret om, hvem der bliver udpeget til den, når den endelig er nedsat, og at ministeren vil fortælle statsministeren, at vi faktisk er interesserede i det, og at de vel skal have tid til at arbejde, men at nedsættelsen af denne kommission bestemt ikke må bruges bare til en syltekrukke. Der sker jo hele tiden ting og sager på området, som gør, at vi til stadighed må tage hele området op til revision uden absolut forudfattede meninger.

Om de enkelte forslag vil jeg gerne sige, at vi i den radikale gruppe stadig ikke er blevet overbevist om, at det ville være en god idé at

indføre reklame i radio eller TV, og allerede fordi både venstres og CDs beslutningsforslag for henholdsvis TV og radio alene bygger på reklame, kan vi ikke umiddelbart gå ind for de to forslag.

Om venstres forslag vil jeg i øvrigt blot anføre, at vi bestemt tror, der ville komme noget godt ud af, at Danmark havde to TV-stationer og ikke som i øjeblikket blot én, og at det naturlige sted for en konkurrerende TV-station formentlig er Århus. Men der ligger i de ord, jeg har sagt her, ikke noget om, at det skal være en TV-station, der bygger på reklamer.

I øvrigt tvivler jeg noget på, at der med den anvisning på indtægter, som venstre er kommet med, nemlig reklamer og en del af licensindtægterne, ¼ eller hvad man forestiller sig, vil komme penge nok til at oprette en TV-station, der kunne sende kvalitets-TV. Hvis man ikke ligefrem skal sende gamle film hele tiden og ikke skal være for afhængig af, hvad reklamekøberne ønsker, tror jeg, man realistisk må se i øjnene, at det er ganske overordentlig dyrt og kostbart at drive en TV-station. De samme indvendinger gælder naturligvis ikke radiostationerne, som det er helt anderledes økonomisk overkommeligt at drive. Men vi føler os, som jeg sagde, og som jeg gentager, ikke overbevist om, at reklame hører hjemme i radio og fjernsyn.

I SFs forslag findes der enkeltheder, som vi meget gerne ville drøfte og se gennemført. Vi er nødt til at erkende, at der i dag via det nuværende radiatoråd drives en privat propagandavirksomhed, som det aldrig har været meningen skulle ske, og som har taget en sådan overhånd, at man helt glemmer de væsentlige opgaver, nemlig at sørge for, at radio og TV på alle områder bliver så godt, som det kan. Det er jo ikke nok alene at gribe fat i de fejltagelser, som nogle gange må ske i en stor institution; man skulle også gerne arbejde på at gøre den bedre.

Om SFs forslag i øvrigt skal jeg ikke komme med mange bemærkninger. Det er i forslaget en forudsætning, at de samme regler for klager over udsendelserne, som gælder for dagspressen, skal overføres til at gælde for radio og TV. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det er den rette udvej. På den anden side mener jeg – og det vil jeg gerne have drøftet i udvalget – at der dog må kunne skabes bedre muligheder for de mennesker,